

דברי הכפר

דברי הכפר
מס' 435
כפר הנטיא
28.11.75
כד' בכסלו, תשל"ו
ערב חנוכה

המזכיר

אולי אין הדברים כך היום ב-1975,
אך עד לפני זמן מועט, היה חבר קיבוץ
יהודי, ציוני, המקדיש את חייו לבניית
חברה סיועית ושוויונית, לעבודה תלונית,
ולתחיית השפה והתרבות של עמנו. ובאמת
מבחינת החברה והעבודה, הרוב הפכרע מבינינו
הורם את חלקו בהגשמת המשימות האלה.

לא כן בנושא השפה והתרבות. אנו יודעים מזמן שלא הצלחנו להפוך את העברית
לשפתנו. גם חברים שנלחמו מלחמה עיקשת, במשך שנים, נגד השימוש בשפה זרה, נכזעו
למציאות. היום אין אפילו מאמץ לשנות את הרגלינו הרעים בתחום זה, ועלינו להודות
שהסלכות הן שליליות, ומכמה בחינות, אף חסרות.

אולם עד כה, ידענו שזהו כשלון, חוסר הצלחה להשיג מטרה רצויה. עד אשר באחת
היחידות, אמר מישהו בפשטות רבה אך ברצינות שהוא "שונא את השפה הזאת!" רבים
אפילו לא שמו לב לשנאה העצמית, האופינית כל כך ליהודים, המסתתרת בהכרזה "פשוטה"
זו. מי שנפגע והעיר שנאה לטפה העברית אינה מתייחסת עם חברות בקיבוץ ועם ציונות
ככלל, נענה שחופש הפרט להתבטא כרצונו הוא החשוב מכול.

מאחר ונוהג הוא אצלנו לערב את מושג חופש הפרט בכל דבר, כדאי לגסות ולהחזיר
דברים למקומם הנכון, גם אם זה יעלה אצל מישהו גיחוך. מאורעות הזמן האחרון מחייבים
אותנו לחקך את דרכנו, במידה האפשר.

עם הצטרפותנו לקיבוץ, מרצוננו החופשי, בחרנו להיות על פי כמה עקרונות,
ובעבר, קראנו לכך הגשמה אישית. בחוץ כך, לקחנו על עצמנו גם להחיות את השפה
העברית, מתוך הכרה שהיא אחד מעמודי התווך של חיינו הלאומיים. ואם עד כה לא הצלחנו,
השאיפה חייבת להישאר חלק בלתי נפרד מהיותנו כאן ומחובת חיינו.

דאק

מ ה ז נ ש מ ע				פ ל ט ו ב			
* היכנו ! היכנו !				4.12 מעין פלמה			
קול חתך וקול בלה !				2 אברי גליק			
יונתן וננסי הודיעו על נישואיהם				5.12 מרים כהן			
בחדש מרס.				מעין מסר			
מזל טוב לאבא טטיל ולכל המשפחה!							

1.12 פילים ודב קולט

תכנית לחג

יום ו'	18.00	- תהלוכת לפידים מסביב למסך
ליל שבת	18.45	- הדלקת נר ראשון וקבלת שבת בחדר האוכל
	19.30	- תערוכת מוצרים - מפעל "הבונים" - במועדון.
	21.15	- <u>מסיבת חנוכה</u> "ניסים עם כל דבר"

שבת		- תערוכת חנוכיות ומלאכה בנושא החג
נר שני	21.00	- <u>סרט</u>

יום א'		<u>ערב חברתי עם לביבות</u> - אור וזמחה בלב ! במועדון (לחברים בלבד)
נר שלישי		

יום ב'		<u>ערב הרקדה</u> - עם <u>תרצה הודס</u> (מכיחת חרמון)
נר רביעי		תרצה היא איטיות ידועה ודינמית מאד והמלצות נלהבות הגיעו אלינו מכל עבר ! חברים וחתיקים במיוחד מוזמנים לבוא ולהרים את ה"מוראל" !

יום ג'	21.00	- <u>סרט</u>
נר חמישי		

יום ד'		הופעת <u>ג'וסי סן</u> ו <u>שמוליק קראוס</u> - בחדר האוכל
נר ששי		

יום ה'		<u>ערב חופשי</u>
נר שביעי		

יום ו'	21.15	- <u>מסיבת סיום לחג</u> - ריקודים והפתעות.
ליל שבת		
נר אחרון		

חג שמח !!!

א צ ר צ י ו נ י ג ר ס ח כ פ ר ה נ ש י א

איך אתם מרגישים כשכאה קבוצה ציונים טובים להתארח אצלנו, ואחרי סבוב במסך, בלוי נכבדינו, מפטיר אחד מהם חוץ כדי לגימח כולל זה אנגלי מהביל: "זאת הפעם הראשונה מאז שבאתי ארצה שאני מרגיש בבית - ממח חלקה אנגליה קטנה" בענין העניק לנו מחמאה שאין למעלה ממנה. בי מעוררות המילים סבוכה וכאב. כי הן אוסרות לגבי בערך כך: הצלחנו להפך אדמת טרשים לגן פורח, הצלחנו להפך נחון עלוב למפעל משגשג, הצלחנו בשטחים רבים - לא הצלחנו בדבר היסודי, ואולי הקובע ביותר לעתיד, לא הצלחנו ב"מהפכת התרבות".

יגיד החבר הפשוט (עם כל האסוציאציות שמעורר הכנוי) "נו, מילא, בקבוץ יוצאי דרום אמריקה מדברים ספרדית, בקבוצים ותיקים מדברים אידיש, אצלנו מדברים אנגלית". סועה החבר הפשוט. במסקים אחרים מדברים גם ספרדית, גם אידיש - ואצלנו? יפתח נא אותו חבר את אוזניו במשך יום יומיים, דימנה את מספר השיחות בעברית שהוא שומע בחצרנו. יגש למשרד, לחדר האכל, לענפי העור ו, , , , בן, לבתי הילדים וישים לב בצורה בלתי משוחדת באיזו שפה משוחחים אצלנו באפן מובן מאיליו, בלתי מודע כמעט.

איך אנחנו חברה שבה מטיפים מוסר איש לרעהו, ולא אחחיל עכשיו, מה גם שידוע לי היטב שלא תצמח מזה שום תועלת. מי אני שאסיף מוסר, והרי חסאי כחסיכם. אני כותב מחוץ הסכול וחוסר אונים, לא מחוץ התנשאות.

במשך שנים חשבתי שזאת מכה שתחלוף עם הזמן ופ"הבנים ילמדו את הוריהם את שפת האם!" אך בזמן האחרון ראיתי שלא כך מתפתחים הדברים. אולי לפני שסלתחילה לא קבלו צעירינו את המסען המוסיבטיה הדרושים. למה כוונתי? באיזה מקום הרגשנו שהאנגלית היא שפת התרבות האמיתית, שיש בה איזו מעלה מיוחדת. שאף אחד לא יוכל להחבטא בעברית בצורה מגוונת ומושלמת. בקצור, נולדנו אנגלים - אפרינו וסוב לנו (אפילו פליטי השואה שביננו!). אם אינני צודקת, אני מתקשה להסביר כמה מן החופעות סאליהן סמחי לב לאחרונה.

(א) מספר החברים הקוראים עיתון אנגלי בלבד עולה בהחמדה (לאו דווקא בין עולים חדשים).

(ב) המאמצים שעושים בנינו (הראויים לשבח כשלעצמם) להתקרב אל חברי אולפן ומתנדבים, נעשים כמעט חמיד באנגלית. ואפילו היא מגומגמת. במקום לנסות לעזר לאותם עולים ככוח להתקרב לא רק אל חברי כפר הנשיא, אלא אל אורחה ולשונה של הארץ, מעדיפים צעירינו ליצור את הקשר באנגלית.

(ג) מה שקוליה של חברה ותיקה, שנכדיה נולדו ומהחנכים במסך, לדבר אל הנכדים באנגלית?

מה אנחנו רוצים מילדינו ונכדינו? שיהיו אזרחי העולם? שידעו לדבר עם הסבתא כשהיא חגיע מחו"ל? שיעברו את בחינות הגברות באנגלית בציון גבה? מסרות חיוביות בלי ספק. אבל האם הן ראויות לחפש מקום ראשון בסולם העדיפויות שלנו? ופה אני מגיעה אל מוצא ההשתפכות הזאת: ילדינו. בזמן האחרון אינני יכולה להפטר מן המחשבה המסרידה כי אכן בשטח מסוים נמצאים ילדינו במצב חמור של חסך תרבותי. אפילו הילד המוכשר אצלנו טובל ממגבלות קשות כשמדובר בהתבטאות מילולית. אוצר המילים של ילדינו זל, נצורת הדבור שלהם לא מתאימה לגילם.

תאמרו : "מה גזעקה פחאם? עשרים שנה ש' בדה בחנוך ועכשיו התעוררה?" האמת היא שכבר הרבה שנים אנחנו, המחנכים, מרגישים אי - נחת מהשגייהם הלשוניים של חניכינו. נסינו בכל מיני דרכים לעודד את ההבעה בעל פה ובכתב. התוצאות לא עמדו בשום יחס למאמץ המוסק. שאלנו את עצמנו מה מסמעותה של מוגבלות כזאת. האם היא מפריע להתפתחותו של הילד, הנער, המבוגר? אין ספק שקושי בכושר ההבעה של האדם גביל אותו במסגרת רבים. המחשבה היא לכל הדעות דבור מופנם, ואדם שאינו מסוגל להתבטא בצורה רהוטה וטהבנתו בקריאה היא מוגבלת, לא יצטיין גם במחשבה מעמיקה. אם בן מסך ציני יכול להגיש עבודה גמר, ולהשאל ע"י הבוחן ממשרד החנוך אם הוא עולה חדש, האם אין הדבר צריך לערער אותנו? מה סיבת הפגור הזה? האם יש לחפשו אך ורק בהוראה לקויה? האם חלק מן האשמה לא צריכה ליפול על הצבור הרחב, המונע מן הילד הקטן את הרקע הנחוץ להתפתחותו הלשונית התקינה?

במקומות אחדים ישנו "בית", וישנו "רחוב" ומה שהחסיר האחד מהמלא ע"י השני. כך מצבם של אותם חברים שגדלו בחור בני מהגרים באנגליה. אצלנו אין המצב כך. הבית והרחוב אחד הם. ואם אנחנו מזלזלים בהתייבות העברית, אם אין אנחנו מוכנים לעשות מאמצים (לעיתים "מלאכותיים") לדבר את שפה הארץ, ללמד אותה ולהתגאות בה, נעזר גם להבא בעד ילדינו לפתח את מלא כושרם.

אנחנו, המחנכים, רוצים לחנך דור חושב, סידע לבשא את מחשבותיו. לבדנו לא נצליח - האם תעזרו לנו?

אננה

+++++

י ל ד י ם ב נ י 10 - 11 כ ו ת ב י ם ע ל ה צ י ו נ ו ת

מיד אחרי החלטה האו"ם לבנוי הציונות כתבו ילדינו מכתבים.

מכתבים ליהודי העולם

הלום רב לכולכם!!! האם טוב לכם בחו"ל? לפי דעתי יהיה לכם הרבה יותר טוב בארצנו הפורחת. אני לא מבין למה אתם נשארים מחוץ לארצנו, במקום לעלות ארצה. יש הרבה מקום בארץ לעוד ישובים נוספים. לכן, כל רגע שתחשבו לעלות ארצה נסמח לראות את פרצופיכם בישובנו.

.....ספני האם לא עולים ארצה, ואנו כמעט מכריחים אתכם לבא ארצה, מגנים אותנו כגזענים. לכן על ארצה מהר ככל שביכולתכם.

מכתבים לאום

ברצוני לבקר בצורה חריפה ביותר את החלטתכם באו"ם וברצוני לנמק את דעתי. אתם האו"ם בכבודכם ובעצמכם אמרתם לפני 27 שנה שישראל תהיה והתקיים. ואז באנו לכאן לאדמת ישראל ובחישבנו כאן. הערבים הסתלקו מרצונם. אתם מכבידים עלינו, על ישראל, אשר ברדפו במשך כל ההיסטוריה, אשר נגלו לאלפי ארצות זרות. אחר כך נחתם לנו ארץ לגור בה, ועכשיו אתם מתחילים עם צרות. ---

במכתב זה אני רוצה לשבח כמה דברים על מה שדברתם באו"ם. המכתב הזה במיוחד לכל הארצות שהצביעו נגד הציונות. כשהמכיו לחת לנו את ארצנו, כל אלה שהיו נגד, היו גזענים. פחאום עכשיו אומרים שחנוך המיד היינו גזענים. עכשיו חלק מהאומות אומרות שהיהודים הגזענים הוציאו את הערבים הפלשתינאים המסכנים מארצם ואומרים שארץ ישראל חמיד היתם שלהם. אך מהוציאו את הערבים מישראל היו להם 6 ארצות לאן ללכת והיה להם מקום וכמהם לבואו לארץ לא יגידו להם "לכו מכאן ערבים. זה לא מקומכם".

זה עתה גמרתי עוד תקופה של מילואים. עד עכשיו שירותי היו המיד בקו הקידמי בגבולות סוריה או לבנון.

הפעם שירה בגדה המערבית. השתייכתי לכוחות הבטחון. "המלון שלנו היה מצודה שגרט גדולה. אורכו של פרוזדור עם חדרי מגורים היה מעל ל-70 מ'. במרכז המצודה יש בית כלא לאסירים פליליים וגם בטחוניים. אנחנו השתלבנו בעבודה יחד עם משטרת הגבול, משטרת ישראל והמשטרה המקומית שמורכבת מערבים מן השטחים. אחוז גדול של אנשי משטרת הגבול (מג"ב) הם דרוזים. לכן התחלתי ללמוד ולנסות להנות משירותים ערביים שהמעתה יום ולילה.

העיר עצמה מאוכלסת ב-14 עד 15000 איש. זה כולל מחנה פליטים. בתוך מחנה הפליטים נמצאת תחנת רכבת עם פסים ובולי עץ מימי הסורקים והבריטים. זה איזור שהמבקרים הישראלים בשבת אינם מגיעים אליו. הם רק מגיעים למרכז העיר והשוק.

בשבתות השוק מלא סוחרים ישראלים. בחודש נובמבר יש עדין יהושעים שמפריעים לישון. בעיר ובמחנה הפליטים, יש רעיונות של כיוון וסריפה אשפה (בתוך המחנה). רוב הגברים יורקים ברחובות ולכן הפסולה והליכלוך הם עצומים. יש גיוון בלבוס. מאירופאי עד לבוש מסורתי של ערבים עם כפיה עד אפילו הפז.

עגלות מלאות מזון עומדות בחוץ עמוסות עוגות, סתיה, פירות, פלפל, פול חמוס, פיתות, תה וקפה בספלונים קטנים, האנשים אוכלים בחוץ ברחוב.

במסגדים יש מקולים רבי עוצמה המשמיעים שירי הפילה בוקר צהריים וערב. (הפילה בוקר נערכה מ-0330 עד 0400)

העיר שקטה לגמרי, בשעות הערב. רוב האנשים קמים לעבודה מוקדם בבוקר, לכן העיר שוממת מאנשים בשעות הערב ואפשר לחשוב שזה 0200 בלילה.

ב-0330 העיר מהעוררת מצעדי המוני פועלים הצועדים לכיוון תחנה האוטובוסים. כל בוקר יוצאים בבה אחת 80 אוטובוסים מלאים פועלים, לכיוון חיפה, חדרה וסבריה. יחד עם האוטובוסים יש צי של מוניות מקומיות (מרצדס-בנז) שגם נוסעות לכיוון הערים.

יש דבר אחד שמטגע בלילה בעיר, כאשר מסיירים בנגמ"ל משטרה. וזה החשמל. מדי רגע לרגע מתחנף עוצמת החשמל. פעם האור חזק מאוד ופעם חלש. פנסי הרחוב נדלקים ונכבים וכך קורה סלפעים חסוך לגמרי, אך מיד נדלק שוב, וחוזר חלילה.

העיר אינה נראית מתוכננת. ישנם בתי אבן יפים מאוד - אפילו פה ושם יש "ארמונות" אבל על ידם ללא כל צורה בתים מפח ומבוץ. במרכז העיר יש סיגנוני בניה שונים ובתים בגבהים שונים. ישנם בתי ספר די שפוארים מאבן וגם בנין תחנת "אס וילד" יפה מאד.

לפרות פאר הבניינים ראיתי מספרות ומורות כורעות ברך ואוכלות ארוחות בוקר בליכלוך המדיגוה בחוץ.

התקיימו בגדה המערבית בחירות מקומיות ולמזלי היחה לי האפשרות להסתובב בספרים יחד עם מפקד האזור חת אלוף ומושל העיר. ציחצחתי נעלי כדי להיראות דוגמא של חייל ישראלי מסודר כלפי חובבי הכפר הביקורנו. הבחירות התנהלו בסדר מופתי וחובבי הכפרים היו נימוסיים ביותר ובירכו ב"אהלן וסאהלן" ו"מרכבה".

מ ת ח ל ס ו ת ו ע ד ת כ ח א ד ס

בדו"ח האחרון של ישיבה ועדת כח אדם שהתפרסם ביום 14.11.75 הוסמט בסעות הסעיף החלפת מחסנאית ילדים.

ההחלטה היא: בסעיף עדר תהיה מחסנאית ילדים נסע מעבוד בתור מחסנאית ילדים שניה.

ב י ב ה חכנס למחפדת ילדים ואם יש צורך מחליף במחסן ילדים עד 3 ימים בשבוע.

ב ק ש ת ה ש ל י להשתלמות תפירה של חצא להשתלמות בתאור עם ענף ההלבשה.

כ ו כ ב ה קורס לספרות גברים. כ ו כ ב ה מבקשת להשתלם בקורס למפרות גברים. אורך ההשתלמות, בערך חודשיים.

הוחלט בחיוב בתנאי הסדור יכול למצא מחליפה מתאימה במסך דמן ההשתלמות.

א ר י ה נ י צ י עם גמר הפקידו בתור גזבר יכנס לחדר האוכל ל-3 חודשים.

((((()))))))

(המשך מילואים)

לפני שבועיים היו הפגנות בגדה המערבית. גם אצלנו התקיימה הפגנה שהתבטאה בזריקת אבנים על כוחותינו והנפת דגל פלאסטין וצביעת סיסמאות על הקירות, ש"י בנות כחי ספר חינוכיים. הבנות כיסו את פניהן בצעיפים, עלו על גג בית הספר והניפו על תורן את דגל פלאסטין. כמעט ללא אלימות כוחותינו החזירו את הסדר למקומה. הבנות חזרו לכיתות וללימודים אבל היו מעצרים למסיתת ההפגנה. בערב היתי חופשי מעבודה ונכנסתי לבית דין צבאי להיפוט שהיר של אותן הבנות שנעצרו בהפגנה. המעצין היה שלפי עדות הבנות לא התקיימה כל הפגנה וזה כולל את מנהל בית הספר שהעידה לטובת כח אחת שזרקה אבנים על קצין צ.ה.ל. המספט נקרך כמה שעות טובות והבנות כולן הורשעו וביקשו רחמים. הם קיבלו קנסות כבדים של אלפי לירות.

בכל זאת כתוצאה מהרבה "סעות נוספות" בעבודה אנהנו הצלחנו לגמור ביום אחד בלבד את כל ההפגנות והמהומות שהתרחשו בעיר. כתוצאה מכך היינו "העיר השקטה ביותר בגדה".

תקופת המילואים הייתה מענינת מאוד ויש הרבה דברים אחרים שלא ניתן לספר עליהם על גבי עיתון פומבי. נוכחתי לדעת שלא רק בגדה המערבית אלא גם במרכז הארץ יש סמירה רצינית יום ולילה על ידי הכוחות הירוקות וכוחות הבסחון.

הרבי

ח ו ג י ה ב י ת ב נ ו ש א ר מ ת ה ח י י מ

ס י כ ו ס

החקיימו 10 חוגים שבהם השהתו 130 חברים. לא כל הקבוצות הגיעו לסדר עדיפות, אם כי אפשר לומר שיש לנו תמונה כללית של רצון החברים.

העדיפות הראשונה : סיפור המצב בטרותים

- העדיפות השניה :
- (1) הנאים חומריים לפרט
 - (2) בנינים ציבוריים מסודרים
 - (3) תוספת זמן פנוי
 - (4) חינוך והשכלה ברמה טובה

החברים הוסיפו את הסעיפים הבאים:

מועדון לילדים
אולם רב-תכליתי
הקצבה לחבר מל מספר שנים
סיפור המבנים לדייר הצעיר
הגדלת הרווחה לפרט
חיסול רעט מובזם
סיפור הדיור
פיתוח היחסים הבין - אישיים
מגוון וניידות בעבודה
(תנאים חומריים של בני המסק בצ.ה.ל ומיד
לאחר הכרות)

ל ה ל נ ר ש י מ ת ה ח ו ג י מ ו ס ד ר ה ע ד י פ ו ת ש ק כ ע ו

ח ר מ ו נ בנינים כולל בית נעורים
חברת הילדים - סיפור המצב הקיים

ל תנאים חומריים של בני המסק בזמן פרוח בצ.ה.ל נמיד אחרי זה.
אולם רב תכליתי
עבודה בטרותים

ב סיפור המבנים לדור הצעיר
הגדלת הרווחה לפרט
מועדון לילדים

י ו ה נ ה טרותים משופרים

בנינים ציבוריים - מוסדות
פיתוח היחסים הבין אישיים

א ר י ק חנוך מחוץ לכהלי בה"ס
עדיפות לקנין הכלל
תנאים טובים לכל האוכלוסיה

י ו א ב הנאים חומריים
הרכות, בידור, ספורט
אפשרות נידות נוחה

י ו ס י לא הגיע לסדר עדיפות

צ פ ו ר ה מוסדות ובנינים חברתיים מסודרים
ספק טאיפות איטיות כולל נסיעות לחו"ל
תוספת זמן פנוי

ב ר ו נ פורט סדר
העדיפות של כל
חבר בחוג, ללא
קונסנסוס

ג ר ש י טרותים משופרים
תוספת זמן פנוי
סיפור הדיור

פ ר נ ק טרותים משופרים
חינוך, השכלה
תנאים חומריים

אל: הנהלת מסק כפר הנטיא

חברים נכבדים,

הננו פונים אליכם בבקשה רבה, לבדוק את צורת הסמדת האפרוחים המיותרים במשקכם. ידוע לנו היטב כי בענף הלול יש הכרח לפעמים להסמיד אפרוחים מכל מיני סיבות. אך חברה מהקדמה חייבת - גם לצורך זה, להעדר בסיסה ההומניה ביותר, המאפשרת הסמדת היצורים הללו בצורה מהירה, וחוך מינימום של סבל.

לצערנו הרב, רוב השיטות הנהוגות במשקים כיום, אינן עונות על הדרישות האלו, ומשום כך המלצנו לארגון מגדלי עופות, על שיפה זולה המומלצת גם על ידי גורמים כמו "ל שמחפידים לספל בבעיות כאלו.

החומר הנוגע בדבר נמצא ב- "משק העופות" (עוון הסתדרות הפועלים החקלאים - ארגון מגדלי העופות בישראל) - חוברת מאי-יוני 1975.

אנו מבקשים בכל לשון של בקשה, שתבדקו את העניין, ומקווים כי מצפונכם האנושי יכריע את הכף לטובת היצורים האומללים, וכי אמנם תחדירו למשקכם את שיטת ההסמדה המומלצת על ידנו, כחלק בלתי נפרד של ענף הלול.

הננו מבדאים לידיעתכם כמו כן, כי אגודתנו ממליצה על עיקור כלבות וחוללות שבידי חברי המשק.

כידוע עודף ההמלטות מהווה מיסרד למשק, וסבל לאלה מהגורים שאין רוצים בהם. במקרים רבים בודלם להיות מורעלים בצורה אכזרית, או להיות מושלכים במקום רחוק, ומפזרים למוות איטי ומלא יסורים.

שני "פחרונות" אלה כאחד, אינם הומניים, ואנו בדעה שצריך לפתור את הבעיה מהיסוד, היינו: לעקר את הנקבה.

ברצוננו להדגיש כאן, כי פרסומים בעניין זה ניתנים להשגה אצלנו, ומן הנסתר נוכחנו עד כה, כי כלבה או חתולה מעוקרת, אינה מאבדה כלל את תכונות אופיה, אלא להיפך: נעשית חביבה יותר, ומסורה יותר לבעליה. כמו כן אין היא מושכת יותר כלבים, ואינה מתעניינת בהם כלל. ניתוח העיקוה עצמו, נחשב לעיקור קל, בלתי מכאיב, ובלתי מזיק לכלבה, או לחתולה.

סרוח זה ניתן (במחיר מינימלי) לכל חבר משק, הפונה אלינו עם כרטיס-חבר קולקטיבי (הרשום על שם המשק - קיבוץ או מושב) - דמי החברות: - 40 ל"י לשנה. עם הצגת כרטיס חבר זה, תעוקרנה הכלבות או החתולות בסכום של - 60 ל"י בלבד ליחידה (בעוד שהחטולם המקובל כיום הוא - 200 ל"י).

נשמח לעמוד לרשותכם בצעד היוני זה, אשר לדעתנו יסייע לצמצם במאות ובאלפים את מספר בעלי החיים המיותרים, שגורלם סבל, רעב, או מוות ממושך.

בברכה,

אגודת צער בעלי חיים בישראל

משחק לחנוכה

0		0
	X	
X	X	0

איטית, אני מאד מחבבת את הנוסח החדש הזה של המשחק הישן:
ומקווה שאחרים - בעירים כמבוגרים - יהנו ממנו כמוני.

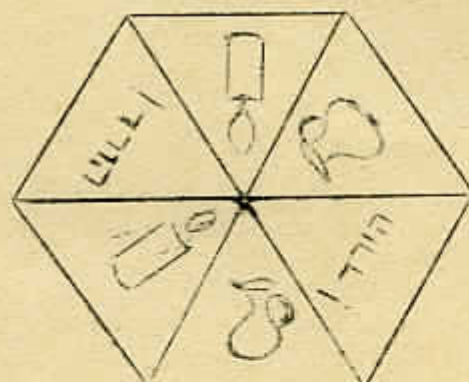
חג אורים שמח!

אנס

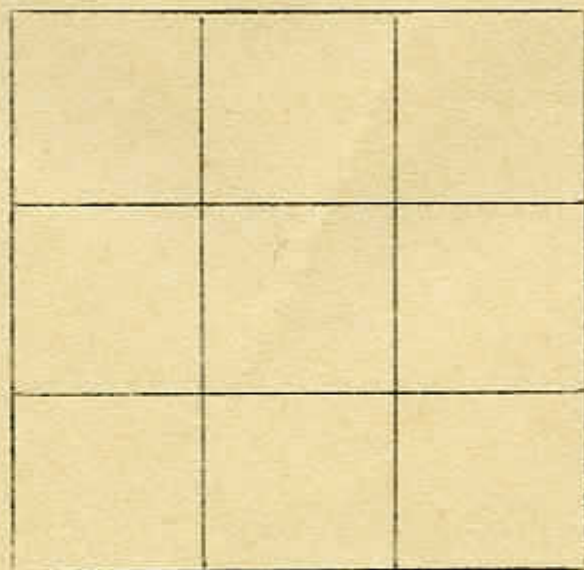
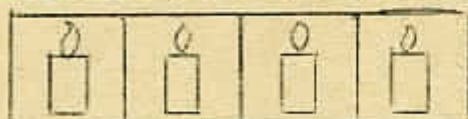
- הוראות: 1. הדבק את הציורים שבדף על קרטון וגזור.
 2. תצבע את כל הנרות בצבע אחד, וכל הכדים בצבע אחר.
 3. תקע עפרון או כדומה דרך מרכז המשושה לעשותו לסביבון.
- כאשר יש לך בן-זוג, לוח, סביבון והכדים + הנרות, הוכל להתחיל לשחק.
- איך? - ראשית מחליטים למי הנרות ולמי הכדים - ומי מתחיל.
- שנית: כל אחד מסובב את הסביבון ומשחק לפי הוראות הסביבון.
- ז.א. אם הסביבון עומד על "נר", עליו לשים נר על הלוח (אפילו אם הוא עצמו "כד")! כמובן, אם עליו לשים את הסמל שלו, יחפץ מקום מועיל - ואם עליו לשים סמל של היריב, הוא ינסה לשים אותו כך, שלא תהיה ליריב הרבה נחת מזה. ואם הסביבון עומד על "הורד!" - עליו להוריד סמל אחד - של היריב אם אפשר, אבל אם אין כזה - אז אחד מסליו עצמו.

המסרה - ליצור שורה של 3 סמלים זהים (כמו איקס-מיקס-דריקס) או "0/x"

הלוח

הסביבון

הסמלים →

סדר החזפעות למסיבת המעל

1. נאום הפתיחה - (טלקס של מיכאל כ')
 2. ס ר ס - "אש"
 3. אשיר פתיחה (מנגינת מעוז צור)
 4. דברי קיסור א'
 5. ת מ ו נ ה א' - מח' חנדסה
 6. אשיר (מנגינת "נולד, נר לי")
 7. דברי קיסור ב'
 8. ת מ ו נ ה ב' - מח' אלומיניום
 9. אשיר (מנגינת "קמח, קמח מן חטק")
 10. דברי קיסור ג'
 11. ת מ ו נ ה ג' - חדר כלים
 12. ר י ק ו ד ה ח ר ב ו ת
 13. דברי קיסור ד'
 14. ת מ ו נ ה ד' - מח' מכירות (+ שיר"ל חנה הוא בא)
 15. דברי קיסור ה'
 16. ת מ ו נ ה ה' - הסופר דריסדל
 17. אשיר סיום
סביבון, טוב-טוב-טוב
הבדלים הוא עסק טוב
סביבון, טוב-טוב-טוב
למסיבת הגיעה סוף.
 18. כ י ב ו ד
- (ראובן ג')
- (מחז וו')
- (צפורה/שולמית)
- (ז'ק)
- (ג'ז, רוי, חנני ש', מרים)
- (צפורה/שולמית)
- (ז'ק)
- (ליק, סאיר, נורברט)
- (צפורה/שולמית)
- (ז'ק)
- (חרי, סימון, לס, סיד, אלזה)
- (שוש א', יצחק, ג'רי, בני)
- (ז'ק)
- (חנני, שאול, עליזה, ג'יין, ישראל)
- (ז'ק)
- (חיימקה, מקס, פייקי וכולט)

פ נ י מ י כ ה ח ל ס

זה למעלה משנה וחצי שהמשק החליט על הגברת השמירה ועל שמירה אזהרית. אין לי ספק שאחרי מאמץ קשה וממושך, החברים שואלים את עצמם האם זה בכלל נחוץ.

ובכן, חשבתי לנכון להביא לידיעה החברים חלק מדו"ח שקיבלתי ממפקדת מתוז מרון (אלו"מ קולר) בכנס המא"זים האחרון, בקשר לפעילות חבלנית (ציטוט):

"אנו כל הזמן מקבלים ידיעות מודיעיניות על כוונות הארגונים השונים לפגוע באחד היישובים בעמק החולה. נוכחנו לדעת שלא חשוב אם אחרי חודש או ששה חדשים, הידיעות נכונות, ואם עד עכשיו הצלחנו להכשיל את רוב הנסיונות, על היישובים להיות ערים לעובדה."

בקשר לשמירה עצמה, כל שבוע שומרים בשמירה אזהרית 82 חברים. מתוך המספר הזה, מופיעים כל שבוע לפחות 90% מהרשומים. האחוז הגבוה מוכיח, לדעתי, את נכונותם של החברים להשתתף במאמץ להבטיח את ביתנו.

אך כידוע, חוזק השרשרת לפי החוליה החלשה בה, והחוליה החלשה שלנו היא 10% החסרים.

נכון הוא שקורות הקלות שאינן בשליטתו של אף אחד: מישהו פתאם חולה, או שאינו מספיק להגיע בזמן מעבודתו. במקרים אלה, אני מבקש להודיע לי בהקדם האפשרי כדי לתת לי אפשרות לנסות לחפש מחליף.

מקרים חמורים יותר, לדעתי, הם החברים הבודדים, אשר אפשר לומר כעקרון, אינם מופיעים לשמירה, ובמיוחד בשעות הלילה. אינני יודע על סמך מה הם מרגישים את עצמם בלתי מחויבים על ידי החלטות המשק. ברור שאין להם שום אחריות כלפי משפחתם וביתם, אבל לזלזול של האנשים האלה, המשק חייב למצוא חשובה.

אני מרגיש שלא אמלא את תפקידי אם לא אתחיל להביא את ה"עריקים" הקבועים לברור במוסדות, כעחיד.

ג'רי

חברים, האינפורמציה שמסרתי לכם היא "שמורה", והדף הזה פנימי בהחלט.